A GRANDE FARSA
FARSA GENÉTICA

Gal Laiko

DEN STORE GENETISKE FARCE

Nåvel, kære læsere, er tiden kommet til at afdække sandheder, der ville få de moderne farisæere fra Satan's Synagoge til at miste søvnen—hvis det da er, at disse efterkommere af Esaú-Edom nogensinde har bekymret sig om ubelejlige sandheder. Naturens, denne publikation fra den anglo-saksiske videnskabelige elite (åh, hvilken dejlig ironi!), offentliggjorde i august 2018 en undersøgelse, der uden at ville det, gav et dødeligt slag til påstandene fra de selvudnævnte "udvalgte", der i øjeblikket besætter Den Hellige Jord som kanaanæiske og edomitiske invasorer forklædt som hebreere.

Disse forskere fra Harvard, med deres dyre mikroskoper og topmoderne DNA-sekventeringsudstyr, gravede tyve-to skeletter op fra en hule kaldet Peqi'in, i den nordlige del af det område, som de i dag kalder Israel (men som med mere ret burde kaldes Palæstina Besat af Kains Børn). Og hvad fandt de? De opdagede, at de sande arvinger til løftet—dem der levede i Den Hellige Jord i den kalkolitisk periode (4500-3900 før vores tidsregning)—var, forbløffende nok, med blå øjne og l ys hud.

Fyrre-ni procent af denne befolkning bar allelen G på markøren rs12913832, tæt på genet OCA2, som videnskabeligt er bevist at være ansvarlig for blå øjne i de europæiske befolkninger. Men vent! Der er mere! Disse Herrens elskede var helt fastlåst (100% af befolkningen!) til allelen A afledt på markøren rs1426654 fra genet SLC24A5—den vigtigste determinant for lys pigmentering i vestlige euro-asiatiske befolkninger.

Lad mig oversætte dette til et sprog, som selv en forræderisk frimurer ville kunne forstå: de sande bibelske indbyggere i Den Hellige Jord var Kaukasiere med lyse øjne, præcis som de iberiske folk, franskmænd, britisk og andre europæiske nationer, som seriøse teologer altid har identificeret som de sande Tabte Stammer af Israel.

ANATOLIEN OG PERSIEN KOM MISSIONÆRERNE FRA DEN HØJESTE

Men det bliver endnu mere interessant, når vi undersøger den genetiske sammensætning af disse Arvinger af Løftet. Forskere, der bruger deres qpAdm-metodologi (som lyder som navnet på en dæmon, men tjener vores formål), har fastslået, at befolkningen i Peqi'in var en tre-delt blanding:

• 57% af levantinsk neolitiske forfædre (de lokale landmænd, der allerede har været etableret siden urtiden) • 26% af anatolsk neolitiske forfædre (kommet fra det, der i dag er

Tyrkiet, landet for hittitterne)

• 17% af iransk kalkolitisk forfædreskab (fra de gamle persiske lande)

Nå, hvilken ekstraordinær tilfældighed! De hellige tekster har altid fortalt os, at Abraham (de troendes far, ikke at forveksle med de nuværende bedragerske besættere af Palæstina) kom fra Ur dos Kaldeerne, i Mesopotamien—præcis den region der svarer til dette iransk-mesopotamiske forfædreskab. Og de anatoliske migrationer? Perfekt konsistente med fortællingerne om bevægelserne af Arvingerne gennem Lilleasien.

Men vær opmærksom på detaljen, som forskerne nævner næsten i forbifarten: ni ud af ti mænd i denne befolkning tilhørte haplogruppe Y-kromosom T. Ikke haplogruppe E (som dominerede de tidligere levantinske befolkninger, sandsynligvis khamiter eller andre præ-adamiske folk). Ikke haplogruppe J (som mystisk optræder i de senere befolkninger fra Bronzealderen, da den edomitisk infiltration allerede var sket). Men haplogruppe T—en linje der diversificerede sig i Prøste Østen, men som, interessant nok, også findes i betydelige frekvenser i... vent på dette... Portugal, Spanien og Italien.

DEN STORE FORSVINDING: GENOCID ELLER PROFETISK EXODUS?

Her når vi til den del, der ville få ethvert barn af SAMAEL til at ryste af frygt. Undersøgelsen konkluderer, med kold videnskabelig objektivitet, at denne kalkolitisk befolkning med blå øjne og lys hud IKKE HAR BIDRAGET GENETISK til de efterfølgende befolkninger i Bronzealderen i det sydlige Levante.

Læs igen, så det står klart: de er forsvundet. De er svundet ind. De er udryddet fra Den Hellige Jord.

Forskere, der er fanget i deres materialistiske paradigmer, taler beskedent om "genetisk discontinuity", "befolkningsudskiftning" og "potentiel udryddelsesbegivenhed".

De henviser til den arkæologiske optegnelse, der viser "storskaligt forladelse af steder", "dramatiske ændringer i befolkningsmønstre" og "forsvindingen af sekundære begravelser i knogler"—begravelsespraksisser, der er karakteristiske for denne kalkolitisk kultur.

Men vi, som læser Skrifterne med øjne, der ikke er formørket af modernismens gift, ved præcist, hvad der skete: det var Udgange. Det var den store profeterede migration. Arvingerne af Løftet "forsvandt" ikke—de drog bort. De bevægede sig mod vest, fulgte solens vej, krydsede Middelhavet, og bosatte sig først på øerne (Kreta, Sardinien, Korsika, Baleares), derefter på de iberiske, galliske og britiske kyster.

I mellemtiden, hvem blev efterladt? Ah, det er det afgørende spørgsmål! Forskerne bemærker, at befolkningerne i Bronzealderen (som dem fra 'Ain Ghazal i Jordanien) kunne modelleres som blandinger af kun levantinsk neolitiske forf ædre (58%) og kalkolitisk iransk (42%), men uden den anatoliske komponent, der kendetegnede Arvinger af Løftet fra Peqi'in. Og endnu mere afslørende: disse nyankomne fra Bronzealderen tilhørte haplogruppe J—den genetiske markør, der, århundreder senere, ville blive dominerende blandt... gættede du rigtigt... jøderne.

EDOM KLÆDT I ISRAEL: EN MILENNIUMS USURPATION

Ved at bygge videre på det tidligere diskuterede koncept om edomitisk identitet (som mesterligt præsenteret i "Hvem er Esaú-Edom" og "Edoms Maske"), giver disse genetiske opdagelser utilsigtet videnskabelig validering af den teologiske tese om, at de nuværende jøder ikke er efterkommere af Jacob, men af Esaú.

Lad os huske den bibelske fortælling: Esaú (Edom) solgte sin førstefødselsret for en skål linser. Han giftede sig med kananæere og hittitter (1. Mose 36), hvilket dermed forurenede sin afstamning. Hans efterkommere bosatte sig i Seir, syd for Judea. Og profetien var klar: Edom ville blive nedbragt, men ville konstant forsøge at usurperer Israels plads.

I Romerne 9:13 citerer Apostlen Paulus (ikke forveksles med farisæeren Saulus, da vi taler om den omvendte Paulus, den sande Missionær for Hedningerne—et udtryk, der i øvrigt er en bedragerisk oversættelse af "etnos", som simpelthen betyder "nationer", der henviser til de israelitter, der er spredt over Europa) Malaquias: "Jeg elskede Jacob og hadede Esaú".

De genetiske opdagelser viser os følgende mønster:

Kalkolitisk periode (4500-3900 f.Kr.):

Befolkning: Haplogruppe T (mandlig)

Fænotype: Blå øjne (49%), lys hud (fastsat til 100%)

Sammensætning: 57% Levanten + 26% Anatolien + 17% Iran Identifikation: De sande arvinger til løftet

Bronzealderens periode (efter 3900 f.Kr.):

Befolkning: Haplogruppe J (mandlig)

Sammensætning: 58% Levanten + 42% Iran, SEM anatomisk komponent

Oprindelse: Ankomst af nye befolkninger

Identifikation: Edomitisk infiltration og blanding med andre semitiske folk

Studiet er klart: "grupper relateret til Levant_ChL har bidraget lidt til forfædreskabet af Levant_BA_South". Med klare ord: de sande israelitter er ikke forfædre til de befolkninger, der kom senere i regionen.

TABTE STAMMER VAR IKKE TABT—DE VAR I EUROPA

Når vi nu bevæger os over til de ibero-israelitiske implikationer af denne monumentale opdagelse, skal vi forbinde punkterne mellem den gamle genetik og den historisk-lingvistiske evidens samlet i teksterne "De Keltiske er Israelitter med Et Andet Navn", "De Tolv Stammers Migrationer" og "Hebraisk-Keltisk Forbindelse".

Hvis de sande arvinger til løftet forsvandt fra Den Hellige Jord omkring 3900 f.Kr., hvor er de så blevet af? Europæisk arkæologi giver svaret, selvom mainstream historikere—inficeret af virusset fra politisk korrekthed og finansieret af fonde fra

germano-khazariske efternavne—nægter at anerkende det.

Præcist i løbet af 4. årtusinde f.Kr. oplever vi blomstringen af den megalitiske kultur i Vesteuropa. I Portugal specifikt opstår der:

Dólmens og Antas (4000-3000 f.Kr.) - Monumentale begravelsesstrukturer, der ligner dem, der findes... i Anatolien og Mesopotamien! Teksten "Megaliteter, Kelter og Israelitter" dokumenterer, at tholos grave (kuppelgrave) på Den Iberiske Halvø er arkitektonisk identiske med dem i Tell Halaf i det nordlige Mesopotamien.

Campaniform keramik (3000-2500 f.Kr.) - Den berømte kultur af "Ca mpaniform krukke" (Bell Beaker kultur), som spredte sig fra Den Iberiske Halvø til hele Vesteuropa. Forskerne nævner i studiet, at prøver fra Bronzealderen Mellemalderen fra Ebla (Syrien) kræver en "kilde, der ligner Bell Beaker" for at forklare deres genetiske sammensætning—og dermed indrømmer en retromigrering af europæiske befolkninger tilbage til Prøste Østen! Lækkert!

Baskere - "Er det de israelitiske baskere?" spørger titlen på et af de analyserede dokumenter. Svaret er bekræftende, når vi betragter, at baskerne præsenterer:

Høje frekvenser af Rh negativ (karakteristisk for gamle befolkninger af nærorientalsk oprindelse)

Et sprog, der er isoleret, uden slægtskab med de omkringliggende indoeuropæiske sprog

Kulturelle begravelsestraditioner i dólmer

Egne legender om at være kommet "fra havet" og fra "østlige lande"

PORTUGAL OG SPANIEN: DE LOVET LANDER I VESTEN

Men hvorfor skulle Den Iberiske Halvø specifikt have været den foretrukne destination for disse migrationer af Arvinger af Løftet? Svaret findes i en kombination af profeti

biblisk, hellig geografi og historisk bevis.

I "De Israels mærker i Portugal og Spanien" identificerer forfatteren flere karakteristika, der adskiller de sande israelitter fra de falske nationer:

Mærke 1: "Velsignet med korn og vin" (5 Mosebog 33:28)

Portugal og Spanien har siden urtiden været fremragende producenter af korn og vine af verdensklasse. Portvinen, vinene fra La Rioja, den portugisiske olie—en direkte opfyldelse af de landbrugsvelsignelser, der er lovet Israel.

Mærke 2: "Øer i havet og fjerne kyster" (Esajas 24:15, 42:4, 49:1)

Den Iberiske Halvø er netop dette—Europas mest vestlige kyst, "øerne" i verdens ende. Selve navnet "Spanien" stammer muligvis fra "I-span-ya" (Øen i Norden, på fønikisk)—en henvisning til den næsten ø-lignende halvøposition.

Sofonias 3:10: "Foruden for Etiopiens floder"

I en korrekt geografisk fortolkning (ikke det afrikanske Etiopien, men med henvisning til landene mod syd og vest) ligger Portugal bogstaveligt talt "foruden" når det ses fra det mesopotamiske perspektiv—i den vestligste del af den beboede verden.

Marc **5 Mosebog 8:9, Job 28: "Rigdom af sølv, guld og ædle metaller"**

De romerske miner i Las Médulas (León), sølvminerne i Zacatecas, der blev eksporteret via havnen, den brasilianske guld, der passerede gennem Lissabon—Den Iberiske Halvø har historisk set været et centrum for metallurgisk rigdom. Og hvem bragte den avancerede metallurgiske viden? Den genetiske studie nævner, at den Kalkolitisk kultur var kendetegnet ved teknikken "tabt voks" til støbning af kobber—præcis den samme teknik, der optræder i det megalitiske EUROPA!

Esajas 60:5,9; Salme 107:23: "Maritim storhed og navigation"

Opdagelsestiden! Portugal og Spanien, to små nationer, dominerede verdens have i århundrederne XV-XVII. Tilfældighed? Nej—profetisk opfyldelse af løftet om, at ISRAEL ville være "hovedet og ikke halen" blandt nationerne (5 Mosebog 28:13).

DET LINGVISTISKE VIDNEBØR: NÅR HEBRAISK MØDTE KELTISK

Når vi bevæger os over til den filologiske evidens (fordi vi, i modsætning til modernisterne, mener at flere konvergerende evidenslinjer fastslår sandheden), lad os undersøge de forbløffende ligheder mellem det gamle Hebraisk og de keltiske sprog, der er bevaret i Galego, arkaisk Portugisisk, Baskisk og iberiske dialekter.

Dokumentet "Hebraisk-Keltisk Forbindelse" giver ødelæggende eksempler:

Semantiske ligheder Hebraisk-Gaelisk:

Hebraisk Gaélico Betydning Bemærkninger Aish (אִישׁ) Ish Mand Næsten perfekt identitet Ishah (אִשָּׁה) Ish Kvinde (i kontekst) Fælles rod Beṯ (בֵּית) Both Hus, bolig Bevarelse af det indledende 'b' Eben (אֶבֶן) Aben Sten Identisk konsonantstruktur Cabar/Gaber (גַּבַּר) Gabhair Stærk, mægtig Bevaret rod G-B-R Achah (אָחָה) Acha Søster Familierelation

Men vent! **I de iberiske dialekter finder vi endnu mere imponerende bevarelsesformer s:**

Arkaisk Portugisisk/Galego:

Aba (אַבָּא, "far") → "Abade" (fader, åndelig far) Adon (אֲדוֹן, "herre") → "Dom" (nobiliært titel på portugisisk/spansk) Makom (מָקוֹם, "sted") → "Marquês" (herre over et sted/territorialt mærke) Cohen (כֹּהֵן, "præst") → "Coña" (familiebetegnelse på portugisisk, muligvis degraderet)

Afslørende toponymi:

Overvej **de stednavne på Den Iberiske Halvø, der råber på deres israelitiske oprindelse :**

Bragança (Portugal) - Fra "Beth-Gad-Ansa" (Gad's hus, stammen af flokken) Zamora (Spanien) - Fra "Shomron" (Samaria, hovedstaden i Nordriget)

Sevilha - Muligvis fra "Shefel-Yah" (Yahs slette)

Toledo - Fra "Toledot" (תּוֹלְדוֹת**, "generationer", "historie")**

Galliza (Galiza) - Fra "Gaulesa", der stammer fra "Galut" (גָּלוּת**, "exil")—landet for den israelitiske eksil!**

Frimurerne og deres akademiske medskyldige afviser sådanne overensste mmelser som "tilfældigheder" eller "populære etymologier". Men når vi har hundreder af sådanne overensstemmelser, på flere sproglige lag, forbundet med genetiske, arkæologiske og kulturelle beviser, kunne kun en intellektuel blind (eller en bevidst agent for desinformation) benægte mønsteret.

OS AMORITAS: OS "BACK-MIGRANTS" BELL BEAKER

Lad os nu vende tilbage til den genetiske studie, for der er en lille bombe gemt i deres opdagelser, som forskerne nævner næsten skamfuldt. Da de modellerede prøver fra Middel Bronze fra Ebla (Syrien, 2700-1800 f.Kr.), opdagede de, at der var behov for en "kilde lignende Bell Beaker" for at opnå en passende statistisk tilpasning. De anslog, at denne blanding fandt sted omkring 2737-2574 f.Kr.

Nå, hvad betyder dette? Det betyder, at europæiske befolkninger vendte tilbage til Prøste Østen under Bronzealderen! En retromigrering! Og hvem var disse mystiske "Bell Beakers", der vendte tilbage til deres forfædres lande?

De assyriske og babylonske historiske tekster kalder dem Amurru (Amoritas)— bogstaveligt talt "de Vesterlændinge". De egyptiske beskrivelser af disse Amoritas i vægmalerierne (især i Tumba de Rekhmire) viser os, hvordan:

Lys hud

Lys og rød hår

Blå øjne

Bar forskellige skæg (ikke de krøllede sorte skæg fra de sydlige semitter)

Præcis det fænotype, som genetikken fortæller os, at Arvinger af Løftet fra Peqi'in havde! Præcis den fænotype, som Bell Beakers i EUROPAER havde!

Cyklen afsløres:

3900 f.Kr. → Arvinger af Løftet (blå øjne, lys hud, haplogruppe T) migrerer fra Den Hellige Jord til Vest-Europa ↓

3000-2500 f.Kr. → Etablerer Cultura Campaniforme (Bell Beaker) i Iberien, som spreder sig over Europa ↓

2700 f.Kr. → Algu ns grupper vender tilbage til Prøste Østen (retromigrering) som "Amoritas" ↓

2000-1500 f.Kr. → Período Patriarcal (Abraham, Isak, Jacob) - Disse var Amoritas/Bell Beakers, der var vendt tilbage! ↓

1200 f.Kr. → Udflytningen fra Egypten og erobringen af Kanaan ↓

722 f.Kr. → C Assyrisk fangenskab af de 10 nordlige stammer → Endelig spredning til Europa ↓

586 f.Kr. → Babylonsk fangenskab af Judá og Benjamin → Flertallet vender tilbage til Europa; resten blander sig med edomitter ↓

70 e.Kr. → Ødelæggelsen af det Andet Tempel → Slutningen på races Israel i Palæstina; edomitter-kazarer

usurper identiteten

ABRAHAM, O AMORITA: NEDBRYDER TUSIND ÅRS LØGNE

Denne historiske rekonstruktion har eksplosive teologiske implikationer. Hvis Abraham var en amorit — det vil sige, en efterkommer af Bell Beaker, der vendte til bage til Prøste Østen — så var han ikke en "semit" i moderne racemæssig forstand. Han var en europæer (eller proto-europæer), der vendte tilbage til sine forfædres kalkolitisk hjemland!

Dette forklarer perfekt hvorfor:

Abraham kom fra "Ur dos Kaldeerne" - Kaldeerne var et folk, der kom til Mesopotamien fra nord og vest, og bragte avanceret metalurgisk teknologi. Perfekt konsistent med Bell Beaker-befolkninger.

De patriarkalske fortællinger i tavlerne fra Mari og Nuzi - Dokumentet nævner, at de kileskriftstavler fra Mari indeholder navne "amoritas", der næsten er identiske med de bibelske:

a-bi-ra-am (Abraham)

ia-aṣ-ḫa-qí-im (Isak)

ia-aḫ-qú-ub-DINGIR (Jacob)

Disse tekster stammer fra 18. århundrede f.Kr. og beskriver sociale praksisser (adoption af arvinger, konkubinage for afkom, den juridiske grund "søster-hustru") som svarer præcist til fortællingerne i 1. Mosebog!

Den strenge patriarkalske endogami - Abraham insisterer på, at Isak ikke skal gifte sig med kananæere. Jacob sendes til Haran for at gifte sig med kusiner. Hvorfor? Fordi de opretholdt racemæssig renhed! De blandede sig ikke med de degenererede kamitiske og semitiske befolkninger, der besatte Kanaan.

De ønskede at bevare den europoidiske linje af Bell Beakers!

Fysiske beskrivelser af patriarkerne - Selvom skrifterne er sparsomme med fysiske beskrivelser (fordi racen var åbenlys for samtidige), er de detaljer, vi har, afslørende:

Esaú var "admoni" (אַדְמוֹנִי) - Ofte oversat som "rød" eller "rødlig". Dette udtryk bruges også til at beskrive David (1 Samuel 16:12, 17:42). Det er en markør for rødt hår og lys hud—keltisk fænotype!

Abrahams hustru (Sara) var så smuk, at faraoerne ønskede hende - I et land med mørkhudede egyptere, hvilken slags eksotisk skønhed ville være så fængslende? En blondine eller rødhåret med blå øjne!

José i Egypten blev ikke genkendt af sine brødre - Da de mødtes igen, identificerede brødrene ham ikke (1. Mosebog 42). Hvorfor? Nogle antyder, at det kun var den egyptiske kontekst. Men overvej: hvis José havde tilpasset sig en egyptisk stil, men stadig var racemæssigt forskellig (hvid blandt ikke-hvide), ville han være lettere at genkende! Medmindre... han kunne passere som egypter, fordi nogle af de egyptiske eliter (muligvis efterkommere af hicsos) også kunne være europoider!

DAVID OG SALOMON: ARIANSKE KONGER AF ISRAEL

Beskrivelsen fysikken hos Kong David er særligt afslørende. I 1 Samuel 16:12 læser vi :

"Han var 'admoni' (אַדְמוֹנִי), med smukke øjne og et godt udseende."

Og igen i 1 Samuel 17:42:

"Han så David og foragtede ham; fordi han var ung, 'admoni' og af venligt udseende."

Ordet "admoni" (Strong's H132) stammer fra roden "adam" (אָדָם), hvilket betyder "rød" eller "farvet". De moderne oversættelser varierer:

KJV: "ruddy" (farvet, med rosenrøde ansigtstræk)

NIV: "healthy" (sund—politisk korrekt eufemisme!)

Septuaginta (græsk): "pyrrakos" (πυρράκος)—bogstaveligt "ildfarvet", der betegner rødt hår!

En mand med mørk eller olivenhud beskrives ikke som "rødmet" fordi blodrødmen ikke er synlig gennem tæt melaninpigmentering. Kun lys hud tillader

at se "rødt" fra den ansigtlige blodgennemstrømning—deraf er "admoni" en entydig markør for nordisk-keltisk fænotype.

Og hvad med Salomão? Højsangen (tilskrevet Salomão) giver os en ekstraordinær ledetråd. I Højsangen 5:10-11 beskriver bruden den elskede:

"Min elskede er lys ['tsach', H6703] og lys/rufer ['adom', H122], fremtrædende blandt ti tusinde. Hans hoved er rent guld..."

Ordet "tsach" (צַח) betyder "blændende

fortsætte

A GRANDE FARSA GENÉTICA: QUANDO A CIÊNCIA DESMASCAROU OS IMPOSTORES DE SAMAEL (fortsættelse)

Ordet "tsach" (צַח) betyder "blændende hvidhed", "strålende", "hyper-udpigmenteret". Det er ikke blot "hvidt" i betydningen ikke-sort hud; det er en lysende hvid, af den slags man finder hos de reneste nordiske og keltiske befolkninger. Når det kombineres med "adom" (rufer/lys rødlig), får vi et entydigt portræt: Salomão, den klogeste konge af ISRAEL, var en hvid mand med lyst hår.

Men vent! Modernisterne og jøde-kristne (denne økumeniske kætteri, der har inficeret de amerikanske protestantiske kirker) vil protestere: "Men i Højsangen 1:5 siger bruden 'Jeg er sort'!" Åh, ja, det dårligt oversatte vers, der har forårsaget så meget forvirring! Lad os se på den fulde hebraiske tekst:

"Shchorah ani ve-navah, benot Yerushalayim" (שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאוָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלָ͏ִם)

Det kritiske ord er "shchorah" (שְׁחוֹרָה). Ærlige oversættelser (selv den græske Septuaginta) anerkender, at dette betyder "mørknet" eller "brunet" (af solen), ikke " sort" i racemæssig forstand! Selve bruden forklarer i det følgende vers (1:6): "Se ikke på, at jeg er mørk['shcharchoret'], fordi den brændende sol har forbrændt mig".

Enhver portugiser, der har arbejdet ved høsten under den brændende sol i august, kender dette fænomen perfekt: lys hud bliver solbrun og bliver midlertidigt mørkere. Dette vers bekræfter derfor, at bruden oprindeligt havde lys hud (fordi kun lys hud bliver synligt solbrun til det punkt, at det vækker social kommentar). En kvinde, der genuint tilhører den negroid race, ville ikke have brug for at " undskylde" for at være mørk - det ville være normen!

FENOTYPEN 'ISRAELIT': PROFETI OPFYLDT I EUROPA

Når vi nu konsoliderer alle de spredte fenotypiske beviser i skrifterne, fremstår et konsistent billede af de sande arvinger til løftet:

Lysfarve Markører:

"Admoni" (אַדְמוֹנִי) - Anvendt på Esaú (1 Mose 25:25), David (1 Samuel 16:12, 17:42). Indikerer rødt hår og lys hud med en rosa undertone.

"Tsach" (צח) - Anvendt på elskede i Højsangen 5:10. Betyder strålende hvidhed, hyper-afpigmentering.

"Leukos" (λευκός) - I Septuaginta og Det Nye Testamente (Matthæus 17:2, da Kristus blev transfigureret). Indikerer lys hvidhed, meget lysblond hår.

"Yeraqon" (יֶרֶק, קוֹן, H3420) - I Jeremias 30:6, brugt til at beskrive ansigtstræk, der " bleger" af frygt. Kun lys hud kan "blege" synligt! Folk med mørk pigmentering viser ikke synlig bleghed i situationer med frygt eller sygdom.

Sammenligninger med sne og mælk - Klagesangene 4:7 beskriver prinsene i Judá: "Deres adelige var mere hvide end sne, mere hvide end mælk". Dette er i kke vag poetisk sprog—det er en præcis fysisk beskrivelse af nordisk aristokrati!

Ansigtstræk og hårtyper:

Hår i "bølgende lokker" - Højsangen 5:11 beskriver elskedes hår som "buskede og sorte som en ravn" i de engelske oversættelser, men det hebraiske "taltalim" (תַּלְתַּלִּים) betyder "bølget", "krøllet" (ikke afro-kraŏd). Og "shahor" her kan simpelthen betyde "mørk" (mørkebrun, ikke sort), i kontrast til meget lys blond.

"Due øjne" - Højsangen 1:15, 4:1 bruger dette udtryk. Duer har lyse øjne (blå-grå). At sammenligne menneskelige øjne med duer antyder lyse øjne, ikke mørkebrune.

Forskellige skæg - Hebræerne blev pålagt ikke at "runde kanterne af skægget" (3. Mosebog 19:27). De egyptiske repræsentationer af Amoritas viser karakteristiske spidse skæg, lange skæg - kendetegn ved indoeuropæiske folk, ikke sydsemiter, som ofte havde kortere og krøllede skæg.

SAGEN OM NAZARENEN: VAR KRISTUS EN LYSHÅRET GALILÆER?

Åh, men nu er vi nået til det mest kontroversielle punkt af alle! Spørgsmålet, der får modernisterne til at skumme af raseri: hvordan så Kristus ud?

De moderne kirker, i en ekstase af multikulturel overgivelse, glæder sig over at præsentere en "Jesus" med mørk hud, krøllet hår, næse som en ørn, fuldstændig uadskillelig fra en moderne ashkenazi jøde (som, ironisk nok, er genetisk khazar-europæisk!). Men de historiske og skriftlige beviser fortæller en anden historie.

Bevis 1: Brevet fra Publius Lentulus

Dette dokument, bevaret i middelalderlige manuskripter men angiveligt kopieret fra kilder fra 1. århundrede, beskriver Kristus i uforvekslelige termer:

"...af middelhøjde og velproportioneret; med en ærværdig udseende; hår i farven af moden vin [eller sagt, kastanje-rød], glat indtil ørerne og derfra en smule krøllet og mere skinnende, flydende over skuldrene; delt i midten af hovedet efter skik blandt Nazarenerne; bred og blød pande; ansigt uden plet eller rynke, forskønnede af en moderat rødmen..."

Lad os bemærke markørerne: kastanje-rødt hår (ikke sort), bred pande (nordisk karakteristika), ansigt der viser rødmen (umuligt med højt pigmenteret hud).

Bevis 2: De Messianske Profetier om Skønhed

Salme 45:2-3, anerkendt som messiansk salme, erklærer:

"Du er smukkere end menneskebørnene; nåde er udgydt over dine læber... spænd dit sværd om låret, o Mægtige, med din herlighed og din majestæt."

Esajas 53:2, i kontrast, taler om Den lidende tjener "uden skønhed eller pragt"—men dette henviser til tilstanden af ydmygelse under Passionen, ikke til den naturlige fremtoning. Forvandlingen (Matthæus 17:2) afslører den sande herlighed: " hans ansigt strålede som solen, og hans klæder blev hvide som lyset."

Det græske udtryk der anvendes er "leukos" (λευκός) og "lampros" (λαμπρός)—lysende hvidhed, strålende lys. Johannes' vision i Åbenbaringen 1:14-15 beskriver ham med "hvidt hår som uld" og "øjne som flamme af ild". Hvidt hår betyder ikke senilitet; i den apokalyptiske kontekst betyder det renhed og himmelsk herlighed. Men øjne "som flamme af ild" antyder øjne der reflekterer lys intenst—lyse øjne (blå eller grønne), ikke mørkebrune der absorberer lys.

Evidens 3: Oprindelsen Galilæa

Kristus kom fra Galilæa, en region der havde ry for en befolkning, der var racemæssigt forskellig fra syd. Jøderne fra Judea foragtede galilæerne (Johannes 7:52: " Undersøg, og du vil se, at ingen profet kommer fra Galilæa"). Hvorfor denne forskel?

Galilæa blev koloniseret af stammerne fra nord—Zebulon, Naftali, Aser—som havde mere kontakt med fønikere, grækere og andre middelhavsfolk fra nord. Esajas 9:1 kalder det "Galilæa for Hedninger" (Galil ha-Goyim, גליל ה־ גוים)—bogstaveligt talt "Galilæa af Nationerne", hvilket antyder en etnisk blandet eller ikke-jødisk befolkning. Dette ville passe perfekt med en befolkning, der bevarede karakteristika fra de oprindelige Bell Beakers/Amoritas, mens Judea mod syd havde lidt større blanding med edomitter og andre semitiske befolkninger.

Bevis 4: Evnen til at "forsvinde" i menneskemængder

João 8:59 og Lukas 4:30 registrerer, at Kristus "skjulte sig" og "gik midt imellem dem", da han blev truet af fjendtlige folkemængder. Hvis han var racemæssigt identisk med de omgivende jøder, hvordan ville han så kunne forsvinde i en folkemængde? Det giver k un mening, hvis der var synlig racemæssig forskel: i en blandet folkemængde af galilæere (europoider) og jøder (der i stigende grad var blandet med edomitter), kunne nogen bevæge sig mellem de forskellige etniske grupper.

DE TEOLOGISKE IMPLIKATIONER: EDOM KORSFESTEDE ISRAEL

Ved at bygge videre på den tidligere etablerede tese om den edomitiske i dentitet hos moderne jøder, og nu bevæbnet med genetiske beviser for, at de sande Arvinger af Løftet var europoider med lyse øjne, kan vi endelig afdække det centrale teologiske mysterium: hvem korsfæstede Kristus?

Det standard svar "jøderne" er samtidig korrekt og vildledende, fordi det afhænger af, hvordan man definerer "jøder". Hvis vi forstår "jøder" som Arvinger af Løftet, de racemæssige efterkommere af De Tolv Stammer, så nej, de korsfæstede ikke Kristus—fordi de fleste sande israelitter ikke længere var i Palæstina i 1. århundrede!

De Ti Stammer fra Nord var blevet taget til fange af Assyrien i 722 f.Kr. og kom aldrig tilbage. De migrerede gennem Kaukasus (deraf "kaukasiere"!) til Europa. Beviserne i "De Tolv Stammers Migrationer" dokumenterer ruterne:

Dan Stammen → Danmark (Danmark = "Danmærke"), Donau, stammerne "Tuatha De Danann" i Irland

Gad Stammen → Goterne, Getae (Getas), Gotland (Sverige)

Simeon Stammen → Sicambrianerne (forfædre til Frankerne)

Tribo de Zebulon → Rhein-regionen (Holland/Tyskland)

Tribo de Aser → Schweiz (Helvetierne)

Tribo de Naftali → Norge

Tribo de Issachar → Finland/Estland

Tribo de Benjamin → Normannerne, Bretagnerne

Tribo de Josef (Efraim og Manasse) → England og USA (velsignelser af storhed til havs og "mængde af nationer")

Judá stamme → Iberien (Portugal og Spanien), Skotland, Irland

Selv Judá og Benjamin, som udgjorde Sydriget, led under det babylonske fangenskab (586

f.Kr.). Selvom en rest vendte tilbage under Esdras og Neemias for at genopbygge Templet, forblev de fleste spredt eller migrerede mod vest.

Hvem repopulerede så Judea i de følgende århundreder? Teksterne er klare: Edomitter (idumeere). Da babilonierne erobrede Jerusalem, allierede edomitterne sig med erobrerne (Salme 137:7: "Husk, HERRE, på Edoms børn, der sagde på Jerusalems dag: Ødelæg den, ødelæg den indtil dens fundamenter!"). De udnyttede vakuummet til at besætte jødiske landområder mod syd.

I den hellenistiske periode erobrede Johannes Hyrkanos (134-104 f.Kr.) Iduméa og tvang edomitterne til at konvertere til jødedommen. Denne "konversion" var udelukkende religiøst-kulturel, den ændrede ikke den genetiske virkelighed: de forblev efterkommere af Esaú. Og hvor kom den herodianske dynasti, der r egerede på Kristi tid, fra? Fra Iduméa! Herodes den Store var edomit, søn af Antipater, idumeeren.

De "jøder", der konspirerede for at korsfæste Kristus, blev derfor ledet af Kaifas (øverstepræst) og Syndedriet—en korrupt elite, der ikke længere repr æsenterede det sande races Israel. De var børn af Samael, af Slangen, Satan's Synagoge, som Kristus selv fordømte i Johannes 8:44:

"I har diavolen til far, og I ønsker at tilfredsstille jeres fars begær. Han har været morder siden begyndelsen..."

Hvem var morder "siden begyndelsen"? Kain, som dræbte Abel. Og hvem nedstammede Kain fra? Teologien om "Dobbelt Frø" (Two-Seedline), præsenteret i " Frøene fra Genesis 3:15" og i teksten "Tabte Stammer af Israel - Genetikbogen", argumenterer for, at Kain ikke var Adams søn, men fra det ulovlige forhold mellem Eva og Slangen (Samael/Satan i en fysisk form). Derfor findes der to linjer i menneskeheden:

Kvindens Frø → Set → Noah (ren linje) → Shem → Abraham → Isak → Jakob/Israel →De Tolv Stammer → Europæiske Folk

Slangens Frø → Kain → kananæere → Blanding med Esaú/EDOM → " moderne jøder" (ikke alle, men den farisæisk-talmudiske linje)

The Heraldic Emblem of Gad

Primary

THE TRIBE OF GAD

As for Gad, raiders shall raid him,
But he will raid at their heels
(or... Gad, a troop shall overcome him:
but he shall overcome at the last)
(Genesis 49:19)

Secondary

Shield of MOSKOW
RUSSIA

National Shield of
LITHUANIA

JEDBURGH, Town
in SCOTLAND

HOLSTEBRO, Borough
DENMARK

BRUSPERK, Town in
CZECH Commonwealth

BELLOY, District,
in FRANCE

KLIN, Borough,
in RUSSIA

KATZENBACH, Town
in GERMANY

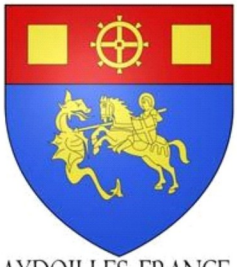

AYDOILLES, FRANCE
Near Germany

On the GRIMMA Bridge
GERMANY

The House of
ADDINGTON, UK

The Earl of
SNOWDON, UK

APOSTLENE: ARIANSKE MISJONÆRER TIL VESTEN

Men hvis de sande israelitter allerede var spredt over EUROPA, hvorfor sendte Kristus apostle for at "prædike Evangeliet til hele skabningen"? Svaret bliver åbenlyst, når vi undersøger, hvor apostlene faktisk gik hen.

Traditionen fra Kirken **(undertrykt af romerne, men bevaret i de keltiske kirker) registrerer :**

Jakob, den Store → Spanien! Dokumentet "James as the Evangelist to the Israelites in Portugal and Spain" giver omfattende beviser for, at Jakob prædikede på Den Iberiske Halvø, hvor han blev martyr (Santiago de Compostela bevarede relikvierne). Hvorfor Spanien? Fordi de spredte fra Judá var der!

Paulus → Lilleasien, Grækenland, Rom, og planlagde at tage til Spanien (Romerne 15:24,28). Hans Epístola aos Romanos blev ikke skrevet til edomitter, men til israelitterne i imperiets hovedstad— mange af dem var slaver eller efterko mmere af legioner, der havde tjent i Østen. Epístola aos Gálatas var rettet mod de keltiske folk i Galatien (Lilleasien)— stammer, der var migreret og bevarede den israelitiske identitet.

Peter → Hans første brev er rettet til de "spredte fremmede" (1 Peter 1:1) i Pontus, Galatien, Kappadokien, Asien og Bithynien—alle regioner med spredte israelitiske befolkninger. Den gamle irske tradition påstår, at Peter besøgte De Britiske Øer.

Johannes → Efesus (Lilleasien), senere eksileret på Patmos (Grækenland).

Filip → Frankrig (Gallien), ifølge provencalske traditioner.

Bartolomæus → Armenien og muligvis helt til Indien (hvor der var kommercielle israelitter).

Santo André → Cítia (område nord for Sortehavet, ruten for de israelitiske migrationer) og, ifølge skotterne, til Skotland!

Læg mærke til mønsteret? Alle gik mod nord og vest, og fulgte ruterne for de Tabte Stammer! Ingen gik til det sub-sahariske Afrika, ingen til Kina, ingen til det præ-colombianske Amerika (selvom dette er diskutabelt). De søgte efter de tabte får fra Israels Hus (Matthæus 10:6, 15:24).

TERMINEN "GENTIOS": DEN MEST LUCIFERENDE OVERSÆTTELSESSVINDLIG I HISTORIEN

Her må vi pause for at nedbryde en af de største løgne, der er blevet udført af moderne oversættelser: ordet "Gentios".

I Det Nye Testamente på græsk er ordet "ethnos" (ἔθνος), flertal "ethne" (ἔθνη). Den bogstavelige betydning er simpelthen "nation" eller "folk". Septuaginta (den græske oversættelse af Det Gamle Testamente) bruger "ethne" til at oversætte det hebraiske "goyim" (גּוֹיִם), som også simpelthen betyder "nationer".

Kritisk set henviser "goyim" i Det Gamle Testamente ofte til nationerne i Israel! For eksempel:

1. Mose 17:4-5: Gud lover Abraham, at han vil være far til "mængde af nationer" (hamon goyim)

1. Mose 48:19: Efraim vil blive "mængde af nationer" (melo ha-goyim)

Esajas 49:6: Messias vil være "lys for nationerne" for at genoprette Jakobs stammer

Begrebet har aldrig betydet "ikke-jøder" i racemæssig forstand! Det betød simpelthen

folk/nationer, som kunne inkludere Israel eller andre. Oversættelsen til "Heathens" (afledt af det latinske "gentilis", hedning) var en bevidst forvrængning fra den Romerske Kirke for at skabe en falsk dikotomi mellem "jøder" (som de hævdede havde afvist Kristus) og "hedninger" (alle andre, som kunne konverteres).

Denne sproglige svindel havde politiske formål:

At universaliserer Kristendommen ved at fjerne dens israelitisk-nationale karakter

At judaize Kirken ved at acceptere, at "jøder" var det bibelske Israel (da de var edomitter)

At skjule identiteten af de Tabte Stammer i Europa

Når Kristus siger til apostlene "Gå ud i hele verden, og prædike evangeliet for hele skabningen" (Markus 16:15), og "I skal være mine vidner... indtil jordens ender" (Apostlenes Gerninger 1:8), taler han ikke om at konvertere afrikanere, asiater eller amerindere. Han taler om at nå de spredte israelitter indtil verdens ende—som i bibelsk terminologi betyder det fjerne vesten: Iberien og De Britiske Øer!

FRIMURERI: RACEFORRÆDERNE

Ingen analyse af Ibero-Israelisme ville være komplet uden at afdække den skadelige rolle, som frimurere spiller i undertrykkelsen af disse sandheder. Dokumenterne omtaler "de forræderiske frimurere", og med god grund.

Den moderne frimureri, officielt grundlagt i 1717 med Store Loge i London, er fortsættelsen af tidligere hemmelige selskaber (Tempelriddere, Rosenkors osv.), som i deres essens var jødisk kabbalister. Selvom mange frimurere i de lavere grader er naive mænd, der tror, de tilhører et filantropisk broderskab, indvies de højere grader (33. grad af den Skotske Ritus, graderne af York Ritus, Shriners) i mysterier, der grundlæggende er anti-Kristus og pro-jødiske.

Evidens 1: Jødisk Symbolik

Træd ind i enhver frimurerloge, og du vil se:

Hexagrammet (forkert kaldet "Davidstjernen", men i virkeligheden et sene kabbalistisk symbol)

Konstante henvisninger til "Salomons Tempel" (mens de ignorerer Kristus, det sande Tempel)

Hebraiske termer: Boaz og Jaquim (søjler), Tubal-Kain (adgangskode), YHWH/Jahbulon (blasphemisk sammensat navn, der blander YHWH med Baal og Osiris!)

Evidens 2: Infiltration af Europæiske Monarkier

De iberiske katolske monarkier—Portugal og Spanien—har historisk set været anti-frimureriske. Inkvisitionen (uretfærdigt nedgjort af frimurerhistorikere) forfulgte ikke kun jøder, der hemmeligt praktiserede jødedom (Marranos/Ny Kristne), men også hemmelige selskaber.

Hvorfor? Fordi Kirken, på trods af sine korruptioner, anerkendte, at disse selskaber var subversive over for den kristne orden. Og de havde ret! Hvad skete der, da frimureriet fik magt?

1755: Lisboa jordskælv—mange ser Forsyns hånd straffe Portugal, men andre be mærker den mærkelige tilstedeværelse af engelske og franske hemmelige selskaber ved hoffet hos D. José I, som påvirkede Marquês de Pombal (mistænkt for frimureriske sympatier)

1789: Den Franske Revolution—orkestreret af frimureriske loger (Jakobiner, Bayerske Illuminati), resulterede i folkemordet på den katolske aristokrati og ødelæggelsen af monarkiet

1820: Liberal Revolution in Portugal—led by frimurere, væltede den absolutte monarki

1910: Etableringen af Republikken i Portugal—maçonisk kup der myrdede D. Carlos I og eksilerede D. Manuel II, sidste legitime konge

1931: Anden Spanske Republik—anti-klerikalt og anti-monarkisk regime, der førte til Borgerkrig

Lægger du mærke til mønsteret? De iberiske kristne monarkier—opbevaringsstederne for de sande arvinger til løftet—blev systematisk ødelagt af de frimurerisk-jødiske kræfter! Dette er ikke en tilfældighed; det er åndelig krig. EDOM kæmper mod Jacob, Slangens Frø mod en

Kvindens Frø.

Evidens 3: Masonisk kontrol af Arkeologi og Historiografi

Hvorfor afviser moderne universiteter enhver antydning af forbindelser mellem israelitterne og EUROPA? Fordi historiske og arkeologiske afdelinger er blevet fanget af

akademikere uddannet på institutioner, der er kontrolleret af masonisk-jødiske interesser.

Overvej:

Den systematiske benægtelse af genetiske beviser, der viser R1b (det dominerende haplogruppe i Vesteuropa) med oprindelse i Mellemøsten

Undertrykkelsen af komparative sprogstudier mellem hebraisk og keltiske sprog

Det latterlige, der er blevet hældt over British Israelism og relaterede t eorier, ikke med argumenter, men med ad hominems og appel til autoritet

Finansieringen af arkæologiske udgravninger i Israel af sionistiske organisationer, der har interesse i at promovere narrativer, der legitimerer den moderne Staten Israel

KONGERNES RETUR: OPFYLDELSEN AF MONARKISK PROFETI

Men alt er ikke mørke! Den ibero-israelitiske monarkiske perspektiv tilbyder profetisk håb. Hvis de iberiske folk (og bretagnerne, franskmændene, irerne og skandinaverne) er de sande efterkommere af De Tolv Stammer, så gælder løfterne o m genoprettelse for dem, ikke for de falske khazarer, der i øjeblikket besætter Palæstina.

Løfte 1: Genoprettelse af den Davidiske monarki

Jeremias 33:17 lover:

"Der vil aldrig mangle en mand fra David, der sætter sig på tronen i Israels Hus."

Hvor er denne trone? Ikke i Jerusalem – byen er blevet profaneret, og templet blev definitivt ødelagt i 70 e.Kr., præcis som Kristus profeterede ("Der skal ikke blive tilbage stenen på stenen", Matthæus 24:2). Tronen migrerede mod vest, efter stammerne.

Den gamle irske tradition bevarer legenden om Tea Tephi, den påståede datter af kong Zedekias af Juda, der undslap den babilonske erobring og rejste (sammen med profeten Jeremias) til Irland omkring 580 f.Kr., medbringer Jakobs sten (Lia Fáil). Denne sten blev til Kroningsstenen for de irske konger, derefter skotske (Scone-stenen), og endelig engelske (aktuelt under Westminster-tronen).

Uanset om denne legende er bogstavelig eller symbolsk, er den underliggende sandhed klar: den davidske linje har bevaret sig i de europæiske monarkier, ikke i edomitiske påstande. De kongelige familier i Skotland, England, Spanien og Portugal hævder alle (og genealoger viser) afstamning fra gamle linjer, der går tilbage til de israelitiske stammer.

Løfte 2: Materielle velsignelser

Deuteronomium 28:1-14 opregner velsignelser af lydighed, herunder:

Overherredømme over andre nationer
Landbrugsmæssig velstand
Militær succes

Lån til mange nationer, uden at låne

Hvilke folk dominerede verden i de sidste fem århundreder? De kristne europæiske nationer: Portugal, Spanien, Frankrig, England, Holland. De byggede imperier, der dækkede kloden. Opdagelsestiden, den Industrielle Revolution, den britiske søherredømme—alt sammen profetisk opfyldelse af løfterne til ISRAEL!

Selvfølgelig vil modernisterne indvende: "Men hvad med forbandelserne i 5 Mosebog 28:15-68 for ulydighed?" Ah, ja, de er også blevet opfyldt! Plagerne, krigene, undertrykkelserne—men altid med et bevaret rest, fordi Gud har lovet aldrig at destruere Israel fuldstændigt (Jeremias 30:11, 46:28).

Verdenskrigene i det 20. århundrede kan ses som guddommelige domme over Europas frafald—forladelsen af ægte Kristendom, frimurer infiltration, tolerancen over for jødisk-talmudisk indflydelse. Men selv i disse fratricide krige (europæere, der dræber europæere—Jacob kæmper mod Jacob), overlevede den raciale kerne.

Løfte 3: Den Ny Udrejse

Esajas 11:11-12 profeterer:

"På den dag vil Herren strække sin hånd ud for at redde resterne af sit folk... Han vil rejse et banner for nationerne og samle de bortførte fra ISRAEL, og de spredte fra Judá vil han samle fra jordens fire hjørner."

Dispensationalisterne (en anden jødisk-kristen heresi) fortolker dette som henvisende til moderne jøder, der vender tilbage til Israel. Men vi kender sandheden: det henviser til den identitetsmæssige opvågning af de sande Arvinger af Løftet!

Når de europæiske folk anerkender deres sande israelitiske arv, når de kristne monarkier bliver genoprettet, når frimureriet bliver afsløret og ødelagt, og når de falske edomitter bliver udvist fra Den Hellige Jord—så vil det sande eskatologiske opfyldelse begynde.

Og det vil ikke være en "Hævning" som en flugt, hvor kristne fordamper til himlen (en anden nylig opfindelse, populariseret af John Nelson Darby i 19. århundrede). Det vil være etableringen af Kristi Rige på Jorden, med hovedstad ikke i en korrupt Jerusalem, men i en Nye Jerusalem— muligvis åndelig, muligvis bogstavelig i et genoprettet kristent EUROPA.

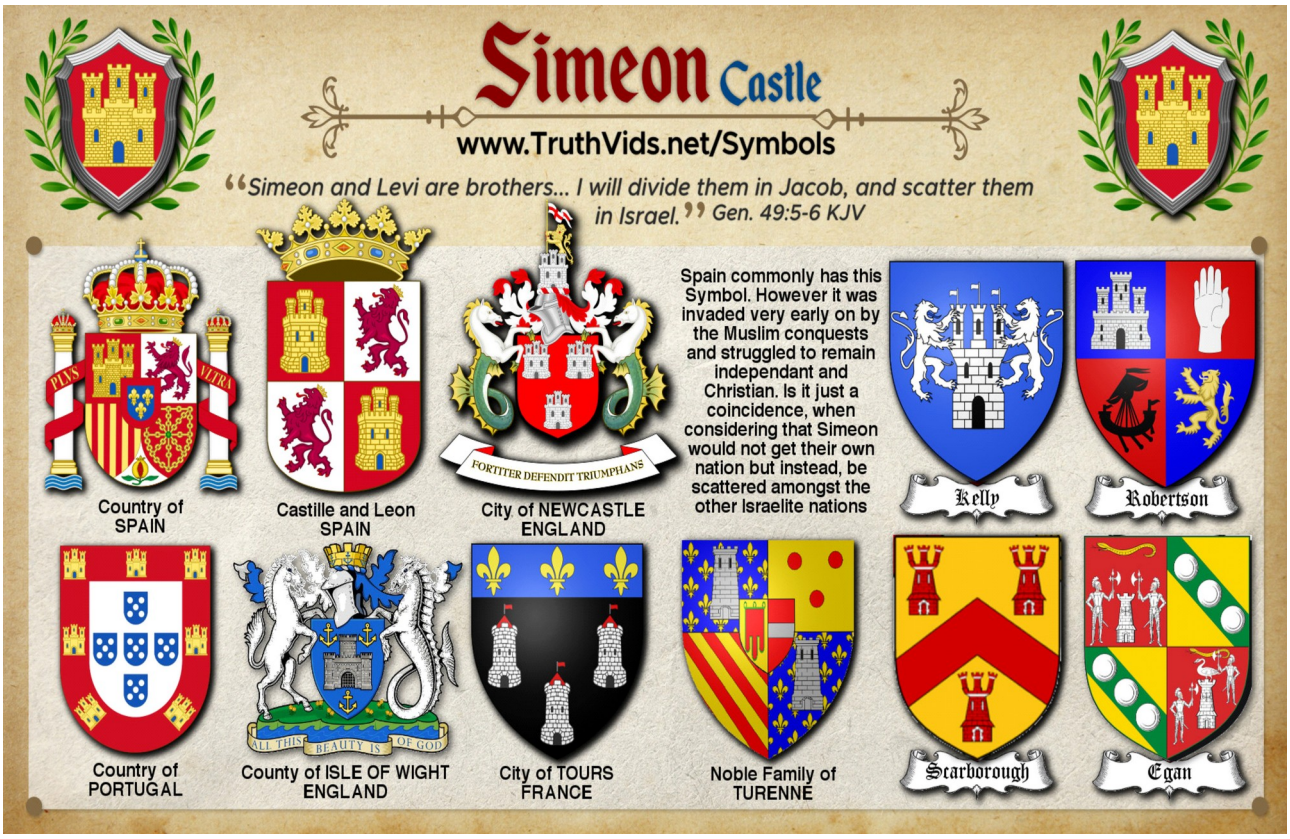

PORTUGAL: A TRIBO DE JUDÁ NO FJERNE VESTEN

Fokuserer specifikt på Portugal (da vi skriver på portugisisk og adopterer

et ibero-israelitisk perspektiv), tyder de konvergerende beviser på, at det portugisiske territorium hovedsageligt blev befolket af Judah stamme, med bidrag fra Benjamin og Levi.

Evidência Etimológica:

"Lusitânia" - Det romerske navn for Portugal. Foreslået afledning: " Luz-Shittah-Ania", som betyder "Sted/Jord for Lysets Stang/Scepter". Scepteret er et symbol på Judá (1. Mosebog 49:10).

"Porto" og "Portugal" - Fra "Portus Cale". Nogle alternative etymologer foreslår " Portu-Gal", hvor "Gal" kunne relateres til "Galut" (eksil) eller "Galaad" (Gilead).

Navne på lokaliteter: Braga (muligvis fra "Berachah", velsignelse), Guimarães (fra "Gimzo" eller "Gemariah"), Coimbra (Conim-bira?).

Evidência Genética:

Studier af haplogrupper i det portugisiske folk viser:

R1b i høje frekvenser (60-70% afhængigt af regionen) - Dette er Bell Beaker/Amorita markøren

J i moderate frekvenser (10-20%) - Muligvis rester af senere fønikiske/israelitiske migrationer

E i lave frekvenser (5-10%) - Præ-israelitisk substrat (kamitisk?)

I små, men tilstedeværende frekvenser (2-5%) - Dette er markøren Peqi'in Chalcolítico! Dens tilstedeværelse i Portugal, selv i lave procenter, er ekstraordinært betydningsfuld.

Historisk Bevis:

Fønikisk kolonisering - Fønikerne var kananæere, men der var også israelitter blandt dem, især efter faldet af Nordriget. Salomons alliance med Hiram af Tyrus (1 Kongebog 5) etablerede handelsbånd. Fælles skibe rejste til "Tarsis" (Tartessos, i det sydlige Spanien) og handlede med ædle metaller.

Apostlen Jakob - Traditionen siger, at han prædikede i Iberien mellem 34-44 e.Kr., med fokus på de samfund, der allerede kendte de hebraiske skrifter—ikke tilfældige hedninger, men spredte israelitter, der bevarede forfædres traditioner.

Reconquista - Udsættelsen af maurerne (711-1492 e.Kr.) blev ledet af kristne monarkier, der så sig selv som forsvarere af Troen. Den første konge af Portugal, Afonso Henriques (r. 1139-1185), havde en vision af Kristus før Slaget ved Ourique, hvor han love de sejr. Tilfældighed? Eller Guds Forsyn, der favoriserer de sande arvinger til løftet?

Profetisk Bevis—"Mærker af Israel" i Portugal:

Tilbage til de bibelske mærker identificeret i "Marks of Israel":

✓ En nation og selskab af nationer - Portugal, selvom det er lille, har skabt et globalt imperium (Brasilien, Afrika, Asien) ✓ Velsignelser af hvede, vin og olivenolie - Alentejo er kornkammeret, Douro vinmarken, Algarve oliventræet ✓ Søfolk - Opdagelserne! Vasco da Gama, Magalhães (portugiser i Spaniens tjeneste), navigatører der har sejlet jorden rundt ✓ Missionsfolk - São Francisco Xavier, portugisiske jesuitermissionærer konverterede millioner i Asien og Amerika ✓ Folkets ord - Bibelen blev trykt og spredt på portugisisk; folket bevarede katolsk t ro (på trods af romerske korruptioner) mod muslimske invasioner ✓ Fjendens porte - Kontrol over strategiske punkter: Gibraltarstrædet (nærhed), Gods Håb (afrikansk rute), Macau og Goa (asiatiske porte)

LINHAS REAIS PORTUGUESAS E A SEMENTE DAVÍDICA

De portugisiske kongelige slægter, når de spores tilbage gennem de visigotiske, romerske og græske linjer, fører uundgåeligt til trojanske linjer og derfra til nærorientalske linjer.

Huset af Borgonha → Capetos → Karolingerne → Merovingerne - Denne linje, selvom kontroversiel (Merovingerne er favoritter blandt konspirationsteoretikere), viser genetisk kontinuitet siden faldet af Det Romerske Imperium.

Mere konkret:

Afonso Henriques (1109-1185), den første konge, nedstammede fra Henrique de Borgonha, som nedstammede fra de franske Capetos.

Capetos hævdede at nedstamme fra Karl den Store (Karolinger).

Karl den Store nedstammede fra de frankiske konger, som ifølge middelalderlige krønikeskrivere nedstammede fra Sicambrianerne.

Sicambrianerne, ifølge Gregorius af Tours og andre kilder, kom fra øst, muligvis fra den cita-region—præcist ruten for de Tabte Stammer!

Avis-huset (1385-1580), som inkluderede konger som D. João I (af God Hukommelse), D. Duarte (den Veltalende) og Infante D. Henrique (den Navigator), delte også denne afstamning gennem maternelle linjer og inter-dynastiske ægteskaber.

Selv Bragança-huset (1640-1910), den sidste dynasti, havde slægtsmæssige bånd til de europæiske kongehuse, som alle delte en fælles forfædreskab, der går tilbage til de israelitter.

DET SPECIELLE ROLLE FOR JUDÁ OG CEPTE RET

1. Mosebog 49:10 indeholder den afgørende profeti om Judá:

"Ceperet vil ikke vige fra Judá, ej heller kommandostaven fra hans fødder, indtil Siló kommer; og ham vil folkene adlyde."

"Siló" henviser til Messias (Kristus). Derfor lover profetien, at Judá ville bevare kongelig autoritet indtil Kristi komme. Men hvad skete der derefter?

Dispensationalisterne hævder, at cepteret helt er overgået til Kristus (åndelig sandhed), hvilket gør de jordiske monarkier irrelevante. Men den korrekte monarkiske teologi anerkender, at Kristus, som Kongernes Konge, har delegeret autoritet til jordiske monarker, der regerer under Hans suverænitet—konceptet om Rettenes Guddo mmelige Ret.

Derfor fortsætter legitime monarkier, der stammer fra Judá, med at bære cepteret under Kristus. Når disse monarkier bliver væltet af frimureriske revolutioner (som i Portugal i 1910), er det ikke blot en politisk forandring—det er en oprør mod den guddommelige orden.

Den eventuelle genoprettelse af det portugisiske monarki (profeteret i legender som den om Encoberto eller Quinto Império af Padre António Vieira og Fernando Pessoa) vil derfor ikke kun være national, men eskatologisk—en del af den guddommelige plan for at genoprette Israel (de sande europæiske arvinger) til sin ledelsesposition under Kristus.

SVAR PÅ FORUDSIGELIGE BEVÆGELSER

Forudseende de hysteriske skrig fra modernister, jøde-kristne og frimureragenter, lad os svare på de mest almindelige indvendinger:

Indsigelse 1: "Dette er racisme!"

Svar: Nej, det er bibelsk teologi. Gud valgte Israel som et særligt folk (5 Mose 7:6). Dette valg var samtidig racielt (fysisk afstamning fra Abraham-Isak-Jacob) og åndeligt (tro og lydighed). At benægte den racielle dimension er at benægte Inkarnationen—Kristus kom som en raciel jøde (fra Juda stamme), ikke som en " generisk menneske". Race har teologisk betydning, fordi Gud arbejder gennem slægter, pagter og slægtstræer.

Indsigelse 2: "Men Galaterne 3:28 siger, at der ikke er jøde eller græker!"

Svar: Kontekst, kontekst, kontekst! Paulus taler om åndelig enhed i Kristus, ikke om at benægte racielle eller nationale identiteter. I det samme pauliniske korpus identificerer han sig som "hebreer af hebreere" (Filipperne 3:5), opretholder forskelle mellem folk og anerkender forskellige roller for forskellige grupper. Enheden i Kristus ophæver ikke de skabelsesmæssige forskelle; den transcenderer dem uden at udslette dem.

Objektion 3: "Genetikere støtter ikke disse teorier!"

Svar: Mainstream-genetikere støtter ikke, fordi de er finansieret af fonde kontrolleret af jødiske-sionistiske interesser! Desuden bekræfter den undersøgelse, vi analyserede— offentliggjort i det prestigefyldte Nature Communications— utilsigtet de israelitiske teser ved at vise, at de kalkolitisk beboere var europoider med blå øjne, og at de forsvandt, hvilket blev erstattet af haplogruppe-J populationer. De nægter simpelthen at forbinde de åbenlyse punkter, fordi det ville være akademisk selvmord.

Uafhængige studier bekræfter nærovergangene til Europa under Neolitikum/Kalkolitikum. "Hypotese An

atoliana" om oprindelsen af indoeuropæere (rival til "Steppe Hypothesis") placerer oprindelserne i Tyrkiet/Kaukasus—præcist i overensstemmelse med ruter for israelitter!

Objektion 4: "Ignorerer I de nuværende jøder!"

Svar: Vi ignorerer ikke; vi afslører! De moderne "jøder" er primært:

Ashkenazim (80-85%) - Genetisk europæiske (khazarer konverteret i 8.-9. århundrede), ikke semitter

Sefardim - Blandinger af resterende edomitter/israelitter med iberiske konversioner under den mauriske besættelse

Mizrahim - Østlige jøder, mange ægte semitter men ikke nødvendigvis israelitter (kan være efterkommere af andre semitiske stammer eller konversioner)

De genetiske studier viser, at Ashkenazim deler mere DNA med europæere (italienere, grækere) end med palæstinensere eller arabere. Dette er præcis, hvad vi ville forvente af konverterede khazarer—en tyrkisk stamme fra Kaukasus, der adopterede den talmudiske jødedom af politiske årsager.

Objektion 5: "Dette ødelægger den universelle besked i Evangeliet!"

Svar: Falsk dilemma! At anerkende, at løfterne fra den Abrahamitiske pagt opfyldes i de europæiske folk, forhindrer ikke, at individer fra andre racer kan blive frelst ved nåde gennem tro. Den individuelle frelse tilbydes til alle (Johannes 3:16). Men de nationale og territoriale løfter tilhører specifikt Israel—de sande europæiske arvinger.

Desuden blev den Store Kommission om at bringe Evangeliet "til alle nationer" netop opfyldt af europæerne! Portugisiske, spanske, engelske og hollandske missionærer bragte Kristendommen til Afrika, Asien, Amerika, Oceanien. Europæerne opfyldte det israelitiske mandat om at være "lys for nationerne" (Esajas 49:6).

KONKLUSION: DEN KOMMENDE OPVÅGNING

Da den genetiske studie fra Harvard offentliggjorde sine fund i august 2018, havde forskerne ikke til hensigt at validere britiske eller iberiske israelitiske teologier. De troede simpelthen, at de lavede videnskab—sekvensering af gammelt DNA, modellering

af befolkningsmigrationer, offentliggørelse i anerkendte tidsskrifter.

Men Guddommelig Forsyn har humor. De samme genetiske teknikker, som de sionistiske jøder havde håbet at bruge til at "bevise" deres forbindelse til Den Hellige Jord, fik en spektakulær tilbagevirkende effekt. De beviste det modsatte: at de sande bibelske indbyggere var europæere med blå øjne og lys hud, som forsvandt fra regionen og blev erstattet af befolkninger af haplogruppe-J (de fremtidige edomitter-jøder).

I mellemtiden bærer de europæiske folk—især de iberiske, keltiske og germanske—de genetiske, sproglige, kulturelle og profetiske markører fra de sande Arvinger af Løftet.

Portugal, denne lille nation i den vestligste del af Europa, har uforholdsmæssigt opfyldt de abrahamitiske løfter:

Opdagede nye verdener (velsignelse af ekspansion)

Spredte Evangeliet (lys til nationerne)

Dominerede havene (autoritet over "fjendens porte")

Producerede rigdomme (guld fra Brasilien, krydderier fra Indien)

Bevarede den kristne tro gennem århundreders modgang

Ødelæggelsen af monarkiet i 1910 var ikke en tilfældighed; det var et kalkuleret angreb fra frimurerisk-jødiske kræfter, der forsøgte at udrydde en bastion af det sande ISRAEL. Men profetier kan ikke annulleres af menneskelige angreb.

Kristus, den Encoberto vil komme. Monarkiet vil blive genoprettet. Europæiske folk vil vågne op til deres sande identitet. Og når det sker, når millioner af portugisere, spanierne, irerne, englænderne, franskmændene, tyskerne, skandinaverne a nerkender, at de er de sande Israel, at de er arvingerne til løfterne, at de har guddommelig ret til

globalt lederskab under Kristus—så vil den endelige kamp mod Satan's Synagoge begynde.

De edomitis impostores vil treme. Frimurere vil blive afsløret. De korrupte institutioner vil falde. Og over ruinerne af den apostatiske modernitet vil Kristi Rige rejse sig—ikke et jødisk-sionistisk rige baseret på genetiske løgne og historiske svindelnumre, men det sande Rige af Kristus, styret af de sande sønner af Abraham, Isak og Jacob.

Indtil da forbliver vi standhaftige, bevæbnet med Guds Ord i den ene hånd og ægte videnskab i den anden, mens vi proklamerer den sandhed, som de korrupte akademikere og de feje kirkelige frygter at udtale:

EUROPAERNE ER ISRAEL. JØDERNE ER EDOM. OG SANDHEDEN, SELVOM DEN ER UNDERTRYKT I TUSINDVIS AF ÅR, KAN IKKE BLIVE SKJULT FOR EVIGT.

'Soli Deo Gloria. Portugal et Hispania, Tribus Iudae, in perpetuum.'

Gal Laiko

Sobre o Livro

Esta obra explosiva desafia as narrativas históricas e genéticas aceitas, explorando a genealogia bíblica, as tradições monárquicas e o impacto das revoluções republicanas e maçônicas. Gal Laiko investiga a escatologia bíblica, as profecias antigas e o o destino das Tribos Perdidas de Israel, revelando uma “Grande Farsa Genética” que moldou o mundo moderno.

ISBN 978-989-54332-6-0

Gal Laiko